

en Skræk for, at Statskassen skulde tjene noget ved Toldforanstaltningerne. Jeg ved ikke, at jeg ligefrem har udtrykt en saadan Skræk. Jeg har ganske vist sagt, at vi ingen Interesse havde i, eller at vi intet Ønske havde om at føje Regeringen, hvis den havde den Interesse at faa nogle forhøjede Toldsatser for at faa flere Penge i Statskassen. Dette maa jeg fastholde, thi det er ingenlunde sikkert, at disse Toldsatser virker, saaledes som man fra Industriernes Side maatte ønske. Det er ingenlunde sikkert, at nogle forhøjede Toldsatser virkelig modvirker Indførselen. Vi skal op paa meget betydelige Højder for at opnaa det. Det er mig ubekendt, hvor langt man er i Stand til at gaa. Før vi faar Papirerne paa Bordet, kan vi ikke bedømme, om man er tilstrækkelig højt oppe, eller om det kun er en Finanstoldforanstaltning. Dette maa vi vide, før vi kan udtale os nærmere derom. Selvfølgelig har jeg ingen Skræk for, at Statskassen skal faa Penge; men dette er ikke Formaalet med de Foranstaltninger, vi i Øjeblikket taler om. Formaalet er at bringe Industrierne i Stand til at sætte deres Produktion i Gang i fuld Udstrækning, saa at de kan beskæftige deres Arbejdere. De Foranstaltninger, der bedst er i Stand til at føre os til dette Maal, ønsker vi gennemført; men vi ønsker ikke Foranstaltningerne gennemført af Hensyn til Formaal, der er fjernt fra disse rent industrielle Formaal.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde, at det samme Ønske, som vi havde om at tilvejebringe Klarhed, havde Højre ogsaa, men Højre ønskede, at denne Klarhed ikke skulde blive negativ. Det forekommer mig, at den nærmeste Vej for Højre til at bringe noget positivt da vil være at stemme for det foreliggende Lovforslag og søge at formaa de flest mulige til at stemme for det. Thi dets Gennemførelse bringer noget positivt. Vi har netop stillet Forslaget for at yde Bidrag til en positiv Løsning; og ikke blot det — det har jeg ogsaa udtrykkelig gjort opmærksom paa, hvilket maaske er undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed —, men vi havde det dobbelte Formaal med at foreslaa Importreguleringen dels at faa den gennemført og dels ved at forelægge Lovforslaget, just da vi gjorde det, at bringe Klarhed i den nuværende Situation, som er uudholdelig saavel for de mange Industriledere som for Industriernes Arbejdere. Den nuværende Tilstand er uudholdelig, det har jeg ved en Række Sammenkomster med industrielle Folk faaet at vide i den seneste Tid. Det gælder ikke mindst ved Tobaksindustrien og ved Skotøjstindu-

strien, at de paagældende stærkt har gjort gældende, at den nuværende Situation i den Grad er uholdbar, at deres Produktion efterhaanden fuldstændig maa standse, da de ikke vil og ikke kan binde Penge og Kræfter i en Virksomhed, om hvilken de ikke ved, om den kun skal have sin Gang til den 31. Marts.

I øvrigt maa jeg sige, at hvad der ligger udenfor Lovforslaget her, og som forhandles mellem det konservative Parti og Venstre, det kender vi ikke. Hvorvidt de Forhandlinger kan bringe noget endnu mere positivt end det Lovforslag, vi har fremlagt, er ukendt for os; men hvis der kommer noget positivt ud af de Forhandlinger, er vi selvfølgelig villige til at se paa Resultatet og tage Standpunkt til det, naar vi kender det. Det ærede Medlem gjorde nogle kritiske Bemærkninger om, at jeg ikke skulde have udtalt mig velvilligt nok overfor Toldsatserne. Det forekommer mig unægtelig at være et stærkt Forlangende, at vi skulde tage Standpunkt og paa Forhaand binde os til Ting, hvorom der forhandles mellem to andre Partier, og til hvilke vi intet reelt og positivt Kendskab kan have. Jeg tør maaske i den Forbindelse sige, at for saa vidt der kommer noget godt ud af disse Forhandlinger, noget der virkelig baade er af forsvarlig Art og gennemførligt, kan det meget vel hænde, at vi ogsaa vil yde vor Medvirkning til Gennemførelsen af det; men som Situationen nu ligger, maa vi forbeholde os, at Sagerne foreligger til nærmere Kendskab, før vi udtaler os om dem. Vi indtager altsaa en noget afventende Holdning, og jeg er ikke sikker paa, om det konservative Folkeparti ikke havde staaet sig ved allerede for nogle Dage siden at have været lidt afventende i Stedet for nu igen eventuelt, som det sker, at købe Katten i Sækken.

Det ærede Medlem advarede os, forstod jeg ham, mod at gaa ind i et andet Partis Rolle. Det behøver det ærede Medlem ikke at befrygte. Vi har vore Standpunkter og vor Politik, og vi har aldeles ikke Brug for andres Politik og Standpunkter. Det ærede Medlem behøver derfor ikke at udtale nogen Frygt for et Ryg-angreb fra os i disse Spørgsmaal; hvor det drejer sig om Industrien, er der ikke et Menneske, der tvivler om, at vi ærligt vil gøre, hvad der er os muligt, for at hjælpe Industrien paa Fode. Der er saaledes ingen Fornødenhed for at tale om Frygt for Ryg-angreb fra vor Side. I Forhold til Industrien ved enhver, at de har Socialdemokratiet som Folk, der er villige til paa saglig og